DAGENS NYHETER.

En utskrift från Dagens Nyheter, 2026-09-01 09:05
Artikelns ursprungsadress: https://www.dn.se/kultur/koloristisk-lyskraft-pa-stockholms-gallerier/

KONST | RECENSION

Koloristisk lyskraft på Stockholms gallerier

Uppdaterad i går 08:30 Publicerad 2026-08-29

Måleri av Iria Leino på Larsen/Warner. Foto: Larsen/Warner

Det sprakar av färg och uttryckslust när gallerierna i Stockholm drar igång höstsäsongen. Alla behöver nog mer färgglädje i vardagen, skriver Bo Madestrand, och förespråkar nio utställningar på stan.

Text
Bo Madestrand

Få ut mer av DN som inloggad

Du vet väl att du kan skapa ett gratiskonto på DN? Som inloggad kan du ta del av flera smarta funktioner.

✓ **Följ dina intressen**

✓ **Nyhetsbrev**

Logga in Skapa konto gratis

Galleriutställningar i Stockholm

Patricia Treib: ”Undulations”

Galerie Nordenhake, t o m 23/9

Ditte Ejlerskov: ”Forest mirror”

Anna Bohman gallery, t o m 20/9

Rasmus Nossbring: ”Things almost seen”

Galleri Glas, t o m 18/9

Emma Jönsson: ”Pure steam”

Saskia Neuman gallery, t o m 26/9

Inez Jönsson: ”Protagonisterna”

Gerdman gallery, t o m 25/9

Iria Leino: ”Inner light”

Larsen/Warner, t o m 17/10

Ragnar Persson: ”Jag och mina demoner”

Gallery Steinsland Berliner, t o m 19/9

Anna Camner: ”Intra-action” och Fredrik Söderberg: ”The Alchemical Wedding”

Cecilia Hillström gallery, t o m 26/9

Hilda Hellström: ”Vid ödets rand, på urtidens kant” och Dea Svensson: ”Läka fel”

Berg gallery, t o m 26/9

Väldigt få konstnärer skulle i dag beskriva sig själva som kolorister. Det är ett ideal som ligger minst 70 år bak i tiden. Men kanske är något på väg att hända? När Stockholms gallerier öppnar för säsongen sprakar det av färg och uttryckslust.

Att kolorismen länge har varit lite otrendig beror förstås på att den sätter estetiken före innehållet – oavsett om det handlar om politik, genusfrågor eller någon annan seriös samhällsfråga. Kolorismen är till sin natur eskapistisk.

Om det är vad man är ute efter finns det goda skäl att börja höstens gallerirunda på Galerie Nordenhake. Här visar den amerikanska konstnären Patricia Treib en serie monumentala, huvudsakligen abstrakta målningar i klara färger: magenta, koboltblått, mossgrönt.

Målning av Patricia Leib på Galerie Nordenhake. Foto: Viktor Sjödin

Penseldragen är breda som hos Gerhard Richter, emellanåt kontrasterade med tunna, vassa bladformer. Det är elegant och smakfullt som ett Marimekko-tryck, med en harmonisk färgskala passande för en gardin eller vardagsrumsmatta.

Hos Anna Bohman visar danska Ditte Ejlerskov en serie målningar av frodiga djungellandskap. Här anas referenser till målare som Henri Rousseau men Ejlerskovs stickiga, giftgröna färgval ger associationer till dystopisk sciencefiction snarare än rogivande skogsbad.

Vissa målningar är gjorda med flödande, skissartade penseldrag, medan andra är utförda med torr färg och mer detaljrika i bildspråket. Helhetsintrycket är på en gång flummigt och exakt, med naturen som simulacrum och syratripp. Märkligt fascinerande.

Rasmus Nossbring, ”After the rain” och ”The witness”, på Galleri Glas. Foto: daniellindh

Även Rasmus Nossbrings utställning på Galleri Glas skimrar i artificiella färger, från blekrosa till isblått och mintgrönt. Men i Nossbrings glasskulpturer förenas den sensuella kolorismen med en köttigare estetik, med slaknande och halvsvullna falliska former och serieteckningsliknande moln.

Nossbring är en mästare i att skapa skulpturala assemblage, där randiga, matta, färgade och genomsiktliga glasformer förenas i objekt som vittnar om hans drivna hantverksskicklighet och surrealistiska föreställningsförmåga.

Denna gång har han, i likhet med äldre kollegan Per B Sundberg, dessutom infogat dekaler med popkulturella motiv och privata fotografier i glasmassan, som dolda små budskap till den uppmärksamma betraktaren.

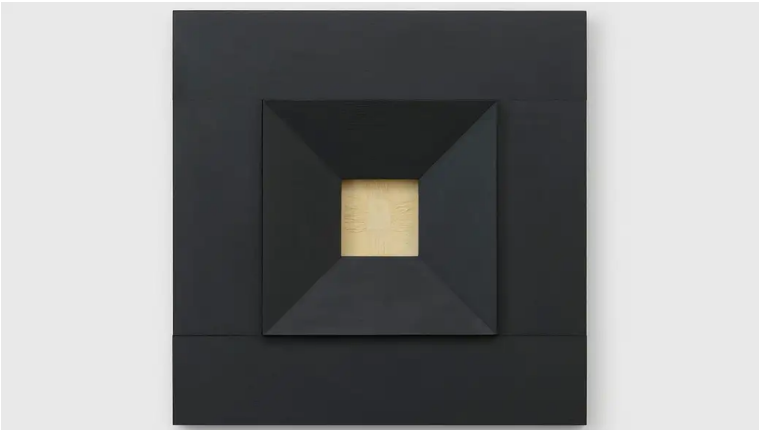

Emma Jönsson, ”Urnan”, broderi på Saskia Neuman gallery.
Foto: Saskia Neuman gallery

Emma Jönssons broderier hos Saskia Neuman gallery bygger också på lika delar hantverksskicklighet och fantasirikedom. Motiven är huvudsakligen hämtade från parisiska badhus, och skildrar de offentliga badens ritualer och stämningar med röd, grön och blekblå tråd mot svart sammetsbakgrund.

Bildspråket är naivt som i en illustrerad sagobok, med en motivsfär som kunde vara hämtad från Medelhavets antika rekvisitaförråd: blommor, katter, solar, cypresser och kolonner, samt rofyllt kontemplativa människor i baddräkter och badmössor.

Dekorativt, visst, men också charmigt och skickligt gestaltat.

Inez Jönsson, ”Angel”, på Gerdman gallery. Foto: Peter Hansen

När det kommer till Inez Jönssons utställning på Gerdman Gallery är det nästan missvisande att tala om en färgskala. Alla verk är målade i svarta och mörkbruna nyanser som vid en första anblick ger ett monokromt uttryck. Men vartefter ögonen vänjer sig vid galleriljuset framträder korsformer i de vertikala dukarna, som om man ser ut genom ett mörkt fönster om natten.

På nära håll syns också hur färgen applicerats i vågiga, krusiga rörelser, som ger duken en vibrerande, levande yta. Den här sortens abstrakta måleri har djupa konsthistoriska rötter, från ryska suprematisten Kazimir Malevitj till amerikanska abstrakta expressionisten Ad Reinhardt, men Jönsson tar sig an traditionen med friskt mod.

Larsen/Warner bjuder på en historisk återblick i form av en utställning med Iria Leino, en finländsk konstnär som verkade i New York under 1960-talets slut, omgiven av tidens konstelit. Efter en allvarlig olycka 1968 konverterade hon till buddhismen, och drog sig tillbaka från offentligheten.

Iria Leino, ”Feeling His (Mars Stripes)”, på Larsen/Warner. Foto: Larsen/Warner

Men Iria Leino slutade aldrig måla. Vid hennes död 2022 uppenbarades en bildskatt som ledde till ett omfattande internationellt intresse – inte bara på grund av målningarnas kraft, utan till viss del också på grund av Leinos personliga historia. Den inrymmer allt från fotomodellarbete till religiös mysticism.

Här finns en del likheter med Hilma af Klint, som ju också inspirerades av andligt tankegods och återupptäcktes långt efter sin död.

Leinos sena, buddistiska period har väl inte riktigt samma kvaliteter, men de färgsprakande målningarna från 60-talet i galleriets mellersta rum har en sensationell lyskraft, förmedlad i dramatiska penseldrag som kan föra tankarna till amerikansk abstrakt expressionism.

Pastell av Ragnar Persson på Gallery Steinsland Berliner.
Foto: Gallery Steinsland Berliner

En helt annan sorts andlighet återfinns hos Ragnar Persson på Gallery Steinsland Berliner. Persson är känd för blyerts- och tuschteckningar som utgår från en sorts pojkrumsnostalgi med inspiration från black metal, goth och punkig skräpkonst – men också från medeltida konst som Hieronymus Boschs absurda helvetesskildringar.

Här finns allt från tvåhövdade ormar till dödskallar, kvinnor med sex ögon, skator och andra småfåglar, hypnotiskt stirrande katter, djävlar och onda andar. Allt i detaljerade, närmast maniska kompositioner i en återhållen svartvitgrå färgskala – denna gång kompletterad med färgstarka pastellverk. Spöklikt bra.

En nära besläktad motivvärld återkommer hos Fredrik Söderberg, som ställer ut tillsammans med Anna Camner på Cecilia Hillström Gallery. Men där Persson låter pennan och penseln söka sig fram i ett spontant, drömlikt flöde, så är Söderbergs målningar pedantiskt pilliga, med linjalräta linjer och perfekta cirklar i symmetriskt uppbyggda kompositioner.

Bild 1 av 2

Målning av Fredrik Söderberg på Cecilia Hillström gallery.
Foto: Cecilia Hillström gallery

Men dödskallarna är desamma, liksom helveteseldarna, de ockulta referenserna och släktskapet med popkulturen. Anna Camner, å sin sida, briljerar med flödande kompositioner av abstraherade organiska former, maneter och ansikten i iskalla blå och blodröda nyanser.

Det Söderberg och Camner har gemensamt är just det självklara förhållningssättet till färg och form, även om det vid en första anblick handlar om två rätt olika konstnärskap.

Även Berg Gallery inleder säsongen med en dubbelutställning, där keramiska verk av Hilda Hellström visas parallellt med teckningar av Dea Svensson. Hellströms installation kretsar kring en mytologisk ö någonstans i Nordatlanten, en bakgrundshistoria som manifesteras i objekt av trä, lera och intarsia bestående av gips och akryl.

Hilda Hellström, ”Inhabited”, på Berg gallery.
Foto: Sanna Argus Tirén

Tillsammans bildar Hellströms objekt ett slags fiktivt arkeologiskt museum, där leran och hantverksskickligheten utgör den röda tråden.

Dea Svenssons verk är desto mer anspråkslösa i skala och uttryck. Färgskalan spänner från gräsgrönt, midnattsblått och blyertsgrått till vitt på vitt i några teckningar. De måste betraktas lite från sidan för att motiven ska träda fram – återigen en referens till Malevitjs monokroma målningar.

I slutet av 1960-talet gjorde den amerikanska konstnären Barnett Newman en serie verk med titeln ”Who’s afraid of red, yellow and blue”, där han propagerade för en mer färgstark konst. Som flera av konstnärerna här ovan visar behöver det inte stå i motsats till ett djupare idéinnehåll eller teknisk skicklighet. Och vi behöver nog alla mer färgglädje i vardagen.

Läs fler texter av Bo Madestrand och mer om konst på dn.se

Har du upptäckt ett fel? Kontakta DN

Text
Bo Madestrand

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt